

Ilmojen valtiaat

Kesä, miten kiireesti se taas kuluikaan. Elokuun nopeasti, lähes huomaamatta lyhenevät päivät värikkäine auringonlaskuineen saavat vielä kerran kaipaamaan niitä kesän leppeitä ja lämpimän viipyileviä hetkiä, ennen auringon katoamista horisonttiin lyhyeksi hetkeksi, siellä vain tovin viipyäkseen ja seuraavan kesäisen päivän ollessa vain muutaman hämyisen hetken päässä.

Syksyn ensimmäisiä varmoja merkkejä on tänään (20.8) puolilta päivin rantapusikoista räjähtävä sorsalintujen metsästys. Jo esimakua tulevasta antoi se vähemmän tunnettu kyyhkysmetsästyksen aloitus puolitoista viikkoa aikaisemmin. Tuolloin varhain aamulla alkoi unitilaan sekoittua hämäryyden hiljaisuuden rikkovaa pauketta. Sorsastuksen aloitus on lähes samanlainen tapahtuma. Muutama pamaus ennen määräaikaa menee ehkä vielä ”kyyhkysjahdin” piikkiin, eikä anna yleistä aihetta aloittaa sitä mikä tasan keskipäivällä katkaisee loppukesän hiljaisuuden hetkeksi sotatilaa muistuttavaan paukkeeseen. Tapahtuma on metsästystä harrastavien vuosikalenterissa sen verran tärkeä että rantojen pusikot muistuttavat kiihkeimpinä hetkinä ilmatorjunta-asemia, tosin maalit eivät ehkä tällä kertaa ammu takaisin.

Kerran kuluvana kesänä taivaalle kiikaroidessani sattui linssihin outo ilmestys. Pilvein lomassa lipui ihmeellisen suuri lentolaite, jonka myöhemmin tunnistin jumbojetiksi. Aikani ihmeteltyäni, miten tänne kaukaiseen Suomeen tuollainen jätti oli eksynyt, löytyi vastaus mistäpä muualtakaan kuin kaikkitietävästä internetistä. Ruotsalaisella sivustolla kun voi seurata pohjoismaiden ilmatilaa, ja seurata satoja kaupallisia lentokoneita reaaliajassa. Pelkän klikkauksen päässä on myös tiedot jokaisesta lentokoneesta, joistakin kuvien kera. Sivuilla vierailtuani ei Suomi tunnukaan enää niin syrjäiseltä. Suorin lentoreitti Japaniin nimittäin kulkee näiltä main, ja reittiä käyttää ainakin British Airways ja Hollantilainen KLM. Myös toiseen suuntaan, USA:sta persianlahden pikkumaihin kulkee reitti Keski-Pohjanmaan ylitse.

Kuntaliitoksen yhteydessä tuli myös entisen Ullavan alueelle ruotsinkielisiä tiekylttejä. Ruotsinnokset oli käsittäkseni tarkoitus toteuttaa pehmeästi, eli esim. Kaustisentie ei olisi ollut Kaustbyvägen vaan Kaustinenvägen. Nyt on kuitenkin aloitettu paikallisen väestön pakkoruotsinnus uusien tiekylteillä, ja yhden tien nimen aloittamana; Jokivarrentieksi nimetty, aikaisemmin Peuranevantienä tunnettu väylä ei olekaan saanut ruotsinkieliseksi nimekseen Jokivarsivägen, vaan on se kylmän rauhallisesti (Kallblodigt) nimetty Älvstrandsvägeniksi. Ehkä tämä on pieni erehdys kyltitoimistolle, tai mikä niitä nyt rustaakaan, mutta kuitenkin suuri harppaus pakkoruotsille Ullavassa.

Hyvin hitaasti näkyy kaupungistuminen täällä itäkeskuksessa muutoin. Kaupunkiliikenteen busseja on turha mennä odottelemaan pysäkeille, ja ne muutamat uskaliaat toripulut jotka tänne ovat uskaltautuneet on jo hoideltu. Citykarhutkin tyytyvät toistaiseksi ympäröivien metsien antimisiin. Paikallisen kauppaliikkeen uudelleen suunniteltu kaupunkimainen pysäköintiruudutus ehkä eniten tuo kaupungin kauppaliikkeiden kiireistä tunnelmaa maaseudun rauhaan.

Pimenevät illat ovat saaneet myös nuo yön hiljaiset akrobaatit, lepakot, liikkeelle pimeistä päiväkoloistaan. Kokkolan kaupunki niistä kuulemma pyytää oikein laittamaan tietoja asianomaiselle viranomaiselle kaupungintalolla. No tässä niitä tuleekin, meikäläisellä niitä asustaa vintissä useampiakin, oikeita lepakoita siis, sopii ne merkitä kirjoihin ja kansiin.

RAUNO NIIRANEN
rauno.niiranen@suomi24.fi